

DIEVA SAGĀDĀTAIS CEĻŠ ŠAI DIENAI

...tikai uz brītiņu, kamēr mēs noliecam mūsu galvas.

Mūsu debesu Tēvs, mēs pateicamies Tev par Jēzu Kristu, par Viņa lielajiem apsolījumiem, ko Viņš ir mums devis. Mēs pateicamies Tev par visām šīm lietām. Mēs esam lielās gaidās, būdami šeit, šajā pilsētā, starp šiem lieliskajiem kristiešiem. Mēs ceram ieraudzīt, kā Viņš virzās mūsu vidū, rādīdams mums Savu klātbūtni, dodams cilvēkiem ticību, iedvesmojot viņus ticēt. Tieši tāds ir mūsu mērķis, kāpēc mēs atrodamies šeit, Tēvs. Mēs zinām, ka mēs varam paļauties uz Tevi. Mēs nebūsim vīlušies. Jo mēs prasām to Viņa Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

Es šorīt ļoti priecājos, ka biju tajās brokastīs kopā ar šo jauko kalpotāju grupu šeit pilsētā. Un tāpēc mēs... Es domāju, ka brāļi to ierakstīja, ja kāds grib to noklausīties. Mums bija tāds sadraudzības laiks! Un tā, šovakar ir mūsu otrais vakars, mēs virzāties taisni uz priekšu. Tā ka, lūk, mēs ceram, ka Tas Kungs jūs visus ārkārtīgi un pārpārēm svētīs.

Man šķiet, ka es redzu kādu manu labu draugu, Apšova kundzi, kas sēž šeit, māsa Apšova. Lai Tas Kungs tevi svētī. Es atceros brāli Villiju Apšovu. Es nesen saņēmu no viņas vēstuli un brāļa Villija, kongresmeņa, fotogrāfiju. Tā ka... Viņš bija kropls kādus sešdesmit sešus gadus.

Kādu vakaru viņš bija sanāksmē, es ieraudzīju vīziju par viņu, ka viņš sēž, iet pāri auditorijai savā uzvalkā, klanoties. Viņš bija dzīvojis ratiņkrēslā un uz kruķiem, kā jūs visi viņu pazināt, bet tajā pašā vakarā Kungs Jēzus darīja viņu veselu. Un viņam bija ticība, kamēr vien viņš dzīvoja.

Mēs šovakar jūtamies pagodināti, ka šeit sēž viņa atraitne. Cik vecs viņš bija, kad viņš devās satikt To Kungu? Cik vecs viņš bija? [Runā māsa Apšova–Tulk.] Nodzīvoja līdz sešdesmit astoņiem gadiem. [Māsa Apšova liecina par viņa aiziešanu.] Devās uz debesīm, lai būtu kopā ar... Mēs esam pateicīgi par lieliem vīriem, par lieliem ticības kareivjiem.

Un tā, šovakar ir...mēs negribam jūs turēt ilgi. Iepriekšējā vakarā mēs noturējām jūs desmit minūtes virs laika, līdz bez divdesmit desmitiem. Parasti mēs beidzam līdz deviņiem trīsdesmit. Es pacentīšos tā izdarīt šovakar. Es esmu bijis...es esmu nomainījis savu pravietiskos vēstījumus, ko es esmu sludinājis visdažādākajās valsts vietās, atkal uz evaņģēliskiem dievkalpojumiem. Un ar šiem pravietiskajiem vēstījumiem, mēs vienkārši turpinājam to visu laiku. Un tagad, lai to pārtrauktu, tas ir nedaudz grūti, un tas pilnīgi izmaina kalpošanu.

Un, lūk, kāds ir iemesls, kāpēc es to daru: jo vienu dienu, atgriežoties no Kanādas, tieši šeit virs Montānas, agri kādā rītā Kungs Jēzus... Es zinu, ka tas izklausās dīvaini, bet es stūrēju automašīnu, un kaut kas piesaistīja manu uzmanību. Es izdzirdēju balsi tikpat skaidri, kā jūs dzirdat manējo, kas sacīja: “Uz tā kalna ir uzrakstīts tavš vārds.” Un es paskatījos, un, kad mēs apstājāmies, Billijs un es, Kungs Jēzus sacīja: “Tagad atgriezies atpakaļ un sāc ar evaņģelizāciju tieši tā, kā tu darīji.”

Tieši tāpēc es esmu šeit šovakar, jo es atgriežos, lai uzreiz atsāktu lūgties par slimajiem. Par to ir garš stāsts, bet es esmu pārliecināts, ka jūs šeit, kas klausāties mūsu lentes, zināt to stāstu. Es esmu šeit, lai atkal lūgtos par slimajiem. Dievā ir daudz dāvanu. Dievs var lietot jebkuru no tām, ko vien Viņš vēlas, ja vien mēs ļausim Viņam to darīt. Viņš ir Tas Kungs Dievs.

Un tā, es cenšos ne...atturēties no roku uzlikšanas cilvēkiem, ja vien varu no tā izvairīties, jo izskatās...ar to viss ir kārtībā, bet izskatās, ka ir cilvēki, kuri tiek dziedināti, viņi saka: “Nu, tāds un tāds uzlika man rokas.” Saprotat? Man...man patīk redzēt, kā jūs vienkārši uzliekat rokas uz Viņa, uz Kristus.

Mans mērķis ir, mēs visi to zinām no Rakstiem, ka Dievišķā dziedināšana jau ir nodrošināta ikvienam ticīgajam. Tā ir daļa...tā ir daļa no Jēzus ciešanām: “Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti. Kā Mozus pacēla vara čūsku tuksnesī, tā ir jātiek paceltam Cilvēka Dēlam.” Tas pats iemesls.

Un tā bija līdzība, Kristus ir īstenība. Un tādējādi, ja tas vecais izpirkums varēja atnest

dziedināšanu, cik daudz vairāk tam jaunajam, kam ir kaut kas labāks, būtu jāatnes Dievišķo dziedināšanu.

Lūk, Jēzus tika pacelts augšā tā paša iemesla dēļ, kāpēc tika pacelta vara čūska (Viņš tika padarīts par grēku): jo tā čūska bija uztaisīta no vara, un *varš* ir “dievišķās tiesas simbols”; un čūska attēlo “čūskas lāstu” no Ēdenes dārza, kur ienāca grēks un slimība.

Un Jēzus nevar... Neviens nevar sludināt Jēzu Kristu kā grēku izpirkumu, nesludinot Dievišķo dziedināšanu. Neviens nevar sludināt Evaņģēliju, nesludinot Dievišķo dziedināšanu. Jo, saprotiet, tur ne...viņam bija...nav jābūt kaut kādām noteiktām lietām. Kā piemēram, ja tevi ir satvēris kāds dzīvnieks, tev nav jānocērt viņa kāja vai jānocērt viņa...viņa priekšķepa vai ar ko nu vēl viņš tevi ir satvēris. Vienkārši nonāvē viņu galvā, un tas būs darīts.

Un tieši tā izdarīja Jēzus, kad Viņš...kad Viņš nomira par grēku: Viņš nogalināja visu, ko grēks jebkad bija izdarījis, Viņš pilnībā mūs izpirka. Mēs tagad saņemam atlīdzību no mūsu lielā...ķīlas naudu no mūsu pilnīgās atbrīvošanas, kad Viņš atnāks.

Tā ka, redziet, grēks ir slimības tiešais iemesls. Kāds sagrēkoja. Pirms nebija grēka, nebija nevienas slimības. Bet, kad ienāca grēks, tam sekoja slimība. Slimība ir grēka atribūts. Un tad, kad Viņš nogalināja grēku, tas aizvāca visus atribūtus līdz ar to. Saprotiet, pavisam noteikti.

Un tā, šovakar mēs izlasīsim kādu Rakstu daļu.

Es, protams, priecājos, ka šovakar man šeit aiz muguras ir manu brīnišķo brāļu grupa, kuri bija sanāksmē šorīt, un redzēt tur arī brāli Šakarjanu un daudzus manu draugus, vairākus. Es ļoti priecājos, ka jūs, brāļi, šovakar esat šeit. Tagad lūdziet par mani, lūdzu.

Un tā, pievērsīsimies Rakstiem, tikai tādai nelielai tēmai, ja Tas Kungs gribēs.

2 Un atceraties, ka rīt vakarā mēs atkal lūgsimies par slimajiem. Un tagad, kad es runāju... Paklausieties, pamēģiniet izdarīt to visi, negaidiet, ka notiks kaut kāda konkrēta lieta. Tas, kas jums ir jādara, ir tieši tagad jātic Dievam. Ticiet Viņam tieši tagad! Saprotat?

3 Un tā, ir bijušas visvisādas kalpošanas. Es ticu, ka šajās pēdējās dienās Dievs mums ir devis visu, kas Viņam ir Viņa grāmatā. Visu, ko Viņš ir apsolījis, mēs esam redzējuši, un tomēr šķiet, ka cilvēki nespēj to satvert. Tie, kam ir iepriekš nolemts to satvert, to satvers; tikai tie. Vienu tas padara aklu, bet otram atver acis.

4 Atcerieties, mēs ticam, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņš nav miris, bet ir mūžīgi dzīvs. Un šovakar Viņš ir šeit. Šovakar mēs esam Viņa klātbūtnē, un Viņš ir šeit, lai apstiprinātu un papildītu katru apsolījumu, ko Viņš ir devis šai dienai. Un Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Tādēļ viss, kas Viņš bija, Viņš ir šovakar. Tāpēc ticēsim Viņam tagad, kad lasīsim Viņa Vārdu un runāsim par Viņu nākamās piecpadsmit, divdesmit minūtes.

5 1. Mozus grāmata, 22. nodaļa, 7. un 8. pants, lai paņemtu kādu tekstu.

Un Īzāks sacīja Ābrahāmam, savam tēvam: “Mans tēvs!” Un viņš sacīja: “Te es esmu, mans dēls.” Tas sacīja: “Te ir uguns un malka, bet kur tad ir upurējamais jērs?”

Ābrahāms sacīja: “Gan Dievs pats sagādās sev jēru upurim, mans dēls.” Un tie gāja abi kopā.

6 Kungs Jēzu, svētī Savu Vārdu, lai tas neatgriežas tukšā, bet lai tās sēklas nokrīt augsnē, kas atnesīs glābšanu tiem, kuriem ir vajadzība gan fiziski, gan garīgi. Mēs uzticam sevi Tev; sanāksmi, klausītājus, Vārdu, šo tekstu, kontekstu. Lai Svētais Gars pārņem pār mums kontroli, lai mēs redzētu Jēzu Kristu. Āmen.

7 Dažas nākamās minūtes es vēlos runāt par *Dieva sagādāto ceļu šai dienai*.

8 Dievam vienmēr ir bijis kāds ceļš. Ir divi ceļi, proti, mūsu ceļi un Viņa ceļi. Dievam ir ceļš šai dienai, jo Dievs vienmēr ir uztaisījis ceļu visam. Dievs zināja beigas jau sākumā, tāpēc Viņš ir izvietojis Savus Rakstus katram periodam. Un tas periods, kad tas pienāk... Lūk, nepalaidiet to garām. Tas periods, kad tas pienāk, parasti garīdzniecība ir tik ļoti saputrojusies “ismos” un tā tālāk, un tradīcijās, ka tā ir miljoniem jūdžu prom no Vārda.

9 Un tad Dievs vienmēr sūta kādu uz skatuves, kādu pravieti. Un šis pravietis... Dievs nekad nemaina Savu sistēmu. Viņš nekad nemaina Savus ceļus. Viņš vienmēr dara to tādā pašā veidā. Viņam vienmēr ir jādara, Viņam tas ir jādara arī šoreiz. Un caur to Dievs darbojas un apstiprina to Vārdu. Kā jau es teicu jums vakar vakarā, Dievs izskaidro pats. Dievam nav vajadzīgs, lai kāds skaidrotu Viņam Vārdu. Viņš izskaidro to pats, apstiprinādam to, padarot to reālu. Un, kad Dievs saka, ka Viņš izdarīs kaut ko konkrētu, tad Viņš to izdara, par to vairs nav nekādu jautājumu. Tas ir tas veids, kā Viņš to dara.

10 Tā ka Dievs ir uztaisījis mums ceļu. Dievs mīl Savus bērnus. Viņš mīl Savus ļaudis. Viņš grib viņiem palīdzēt. Viņš grib palīdzēt tev vairāk, nekā tu pats vēlies palīdzību. Ja vien jūs varat ielikt to savā sirdī, ka Dievs grib palīdzēt jums vairāk, nekā jūs paši gribat palīdzēt sev. Bet Viņam ir ceļš, un tas ir vienīgais veids, kā Viņš rīkosies, Viņa paša veidā. Tev ir jāpieņem Viņa noteikumi, nevis tavi noteikumi. Viņa noteikumi! Jūs vēlaties to noteiktā veidā, bet Viņš...Viņš dod to tev Savā veidā.

11 Tāpat kā Naamans iegremdējās Jordānas ūdeņos. Nu, viņš sacīja, ka ūdeņi tur viņa zemē ir daudz tīrāki un labāki, bet tas nebija tas, ko teica pravietis. "Iegremdējies šeit." Viņš iegremdējās vienu reizi, spītālība joprojām bija tur; sešas reizes, tā joprojām bija tur. Viņam vajadzēja paklausīt un atnākt pa Dieva ceļu. Un, kad viņš pilnībā pakļāvās Dieva ceļam, spītālība aizgāja.

12 Un es saku šajā vakarā, ka, ja mēs pakļausimies Dieva paredzētajam ceļam, spītālība aizies, slimības aizies, viss aizies, bet mums ir jāatnāk pa Viņa ceļu šai dienai. Lūk, iegremdēšana Jordānā tagad neko nedotu; tas bija Naamanam. Bauslība bija ebrejiem. Žēlastība ir caur Kristu.

13 Bet katram periodam ir sava Evaņģēlija daļa, kas jau ir iepriekšnoteikta. Bībele ir pilnīga Jēzus Kristus atklāsme. Tai nevar neko pievienot, un no tās neko nevar atņemt; cilvēks, kas to dara, ir nolādēts. Mēs nevaram tai neko pievienot, neko no tās atņemt. Mums ir jāieskatās, lūk, šeit, un jāredz, kas ir apsolīts šim periodam, un tad jāskatās, kā tas notiek. Tas ir Dievs, kas skaidro Savu Vārdu. Kad tas saka: "Jaunava taps grūta," viņa tapa. Tāds ir Dieva skaidrojums par to. To, ko Viņš apsola, Viņš dara.

14 Lūk, mēs redzam, ka Dievs nemaina Savas sistēmas, kā Viņš kaut ko dara. Viņš vienmēr rīkojas tāpat. Mēs visu laiku maināmies, jo mēs esam ierobežoti. Mēs darām visvisādas kļūdas un varam pilnveidoties, un kļūt labāki. Bet Dievs ir bezgalīgs. Viņa pirmais spriedums ir perfekts vienmēr. Viņš nevar kļūt gudrāks. Viņš bija... Viņš ir visas gudrības avots. Viņš ir visa gudrība. Viņš ir visa vara, visuvarens, visuresošs, vizinošs un bezgalīgs. Tā ka, tādējādi, kad Viņš kaut ko saka, paļaujies uz to ar savu dvēseli, jo tā ir taisnība.

15 Lūk, dažas draudzes saka: "Bet mēs neticam *tam*, un mēs ticam *šitam*." Dievs nekad netiesās pasauli pēc kādas draudzes. Viņš tiesā to pēc Jēzus Kristus, un Jēzus ir Vārds. Viņš tiesās draudzi pēc Vārda.

16 Un, ja *Šī* ir Jēzus Kristus atklāsme visiem periodiem un šim periodam, tad Viņš ir atklājis šajā Bībelē, ko Viņš darīs šajā periodā; un, kad mēs redzam, ka tas to dara, kad mēs redzam, ka Viņš dara to, ko Viņš ir apsolījis darīt... Nevis dzimšana no jaunavas, tas bija pirms diviem tūkstošiem gadu. Bet tas, ko Viņš apsolīja darīt šodien, ko Viņš teica, ka Viņš darīs šodien – lūk, kas ir tas, kas Viņš ir šodien.

17 Cilvēki bieži saka: "Nu, es neticu *tam*." Nu, tev atkal ir Ievas skaidrotājs; vienkārši paņem daļu no tā, bet ne to visu.

18 Tāpēc mēs gribam atcerēties, ka Dievs vienmēr ir tas pats. Viņa Vārds un tas, ko Viņš saka, Viņš to darīs.

19 Lai parādītu, ka Viņš nemainās. 1. Mozus 1. nodaļā Viņš teica: "Lai katra sēkla nes pēc savas kārtas. Lai katra sēkla nes pēc savas kārtas." Un tieši šeit mēs atklājam kaut ko tādu, kas atspēko visus evolucionistus. Jūs nevarat kaut ko pavairot. Jūs paņemat, piemēram, zirgu un...un ēzeli, sakrustojiet tos savā starpā, jūs iegūstat mūli, bet mūlis vairs nevar vairoties un dzemdēt citu mūli. Tieši tur tas apstājas. "Katra sēkla pēc savas kārtas." Viņi var veikt pavairošanu, bet tas atkal

atgriežas pie sākotnējā, tas parāda, ka tas nevar evolucionēt tādā veidā. It nekādi. Tas apstājas tieši tur. Jūs varat sakrustot spinātus ar kaut ko citu, un iegūt lapu kāpostus, bet jūs to vairs nevarat atkal pavairot. It nemaz. Jūs varat izaudzēt hibrīdu kukurūzu; bet, ja jūs šo hibrīdu kukurūzu atkal iestādīsiet, jūs neko neizaudzēsiet. Jums katru reizi tā atkal ir jākrusto. Jo Dievs teica: “Lai katra sēkla nes pēc savas kārtas.”

20 Un tagad, caur visu to sakrustošanu, paskatieties, kur šodien ir nonākusi pasaule. Es te lasīju rakstu no “Reader's Digest”, kur bija teikts: “Pēc divdesmit gadiem sievietes vairs nevarēs dzemdēt bērnus, ja tas turpināsies. Viņas ēd hibrīda pārtiku.” Lieta tāda, ka viņi to krusto, un tas nav tas veids, kā tika izveidots cilvēks, lai ēstu šāda veida pārtiku.

Tas tika izveidots, lai atbilstu tam....tas ir, lai ēstu to tā, kāds tas tika radīts. Tas ir tas iemesls, kāpēc šodien viņi nevar saglabāt pārtiku un viss ir tāds, kāds tas ir, jo tas ir hibrīds, siltumnīcas augs, un, ak, visvisādos veidos. Tas viss ir sajaukts kopā. Ir nonācis līdz tam, ka visu cilvēci iznīcina viņu pašu sasniegumi, kad cenšas paņemt kaut ko, ko Dievs ir uztaisījis labu, un izmainīt to un uztaisīt to kaut kā citādi, pa savam. Atstājiet to tādu, kādu Dievs to ir uztaisījis!

21 Tas pat ir nonācis līdz tam, ka šodien viņi mēģina sakrustot draudzes; no īstas Svētā Gara kristības pāriet uz rokasspiedienu; iegremdēšanu ūdenī aizstāt ar kaut kāda veida apslacīšanu. Ak vai! Tas viss ir hibrīds. Mēs gribam atgriezties atpakaļ.

22 Hibrīda augs, tev ir jāauklējas ar to un tas jāapsmidzina, un jāsarģā no kukaiņiem un vabolēm. Bet ne oriģinālu, veselīgu augu; tas ir izturīgs, spēcīgs, tam neuzmetas nekādi kukaiņi. Tajā iekšā ir pietiekami daudz, lai aizdzītu tos kukaiņus.

23 Un tāds ir īstens kristietis! Jums nav jāauklējas ar viņu un jāmaigojas ar viņu, un jāstāsta viņam *tas*, *šitas* un *tas*. Viņā ir kaut kas, Svētā Gara kristība, kas aizdzen to visu pārējo. Nav nepieciešams viņu visu laiku pierunāt, jo viņš ir īstens Dieva augs. Viņā ir kaut kas tāds, kas cīnās. Kristietis cīnās par katru tās zemes collu, uz kuras viņš stāv. Viņam tas ir jādara, ja viņš grib dzīvot. Un, to darot, viņā ir kaut kas tāds, kas par viņu gādā.

24 Ieva mēģināja sakrustot Vārdu pašā sākumā. Dievs viņai pateica: “Tajā dienā, kad tu no tā ēdīsi, tajā dienā tu mirsi.” Viņa mēģināja sakrustot to ar zināšanām, ko viņai iedeva sātans. Un, kad viņa to izdarīja, viņa tieši tur paspēlēja visu cilvēci velnam, kad viņa mēģināja sajaukt Dieva tīro Vārdu ar zināšanām.

25 Tas nenāk no Vārda zināšanām, tas nāk no Svētā Gara spēka! “Ne ar spēku, ne ar varu, bet ar Manu Garu,” saka Tas Kungs. Lūk, kā to dara Dievs. Dieva Vārds ir mūžīgās dzīvības sēkla.

26 Ja jūs mēģināsiet to sakrustot, ko jūs izdarīsiet? Jūs nogalināsiet sevi līdz ar to. Tas nedarbosies. Tas nesajauksies, ne vairāk, kā sajaucas eļļa ar ūdeni. Tas to nedarīs.

27 Viņi nekad, it nekur nav atraduši neko labāku par to veidu, kā to dara Dievs. Ziniet, viņi nekad nav atraduši labāku veidu, kā cālitim piedzimt šajā pasaulē, kā vien izlauzties ārā no savas čaumalas. Vai jūs to zinājāt? Viņi nav atraduši kādu labāku veidu. Tas mazais draudziņš piedzimst ar mazu snuķīti sava...sava knābja galā. Un tas mazais knābītis, kas viņam ir, ķeras pie darba un sāk skrāpēt un skrāpēt atkal un atkal, līdz viņa galva sāk...viņa galva tiek ārā, izknābā savu ceļu uz brīvību. Tāds ir Dieva paredzētais ceļš. Ja jūs izvilksiet viņu no čaumalas, tas viņu nogalinās. Viņš neizdzīvos, ja jūs izvilksiet viņu no tās čaumalas. Viņam ir jānāk pa Dieva ceļu.

28 Tā tas ir ar kristiešiem šodien. Mēs tik ļoti viņiem glaimojām un mēs spiedām viņiem rokas, un ievēdām viņus slepus, un pievienojām viņus draudzē. Tas, kas viņiem ir vajadzīgs, ir vecmodīga lūgšana pie altāra, kur viņi lūgsies līdz spēku izsīkumam, atnāks pa Dieva paredzēto ceļu, līdz viņi atbrīvosies no šīs pasaules. Problēma šodien ir tāda, ka viņi ieraksta savu vārdu grāmatā un pievienojas draudzei, un nekā cita tur nav. Bet Dieva ceļš, paredzētais ceļš ir palikt tur un lauzties cauri, līdz Dievs iedod tev jaunpiedzimšanu. Pilnīgi pareizi. Izņemiet viņu ārā, un tas viņu nogalinās.

29 Tieši tas kaiš cilvēkiem šodien. Jaunpiedzimšana, viņi visi izvairās no tās. Viņiem tā nepatīk. Ak, viņi ir aizvietojuši jaunpiedzimšanu ar kaut ko citu: “Piecelies un tici, un tas ir viss, kas tev ir

jādara.” Pats velns tic, bet jūs zināt, ka viņš nav piedzimis no augšas. Ir jaunpiedzimšana. Ir kaut kas, kas to pavada, tas pasaulei ir kaut kas nepiemērots, nepievilcīgs.

30 Jebkura dzimšana ir juceklis. Nav svarīgi, kur tas notiek. Vai nu tā ir cūku kūtī vai...vai slimnīcā. Dzemdības ir juceklis.

31 Tāpat arī jaunpiedzimšana! Tā liks tev darīt tādas lietas, ko tev pat prātā nenāca darīt. Tā liks tev mesties lejā pie altāra un raudāt, kliegt, nomazgāt to krāsu no savas sejas, pacelt savas rokas, slavēt Dievu, runāt mēlēs un visādi citādi. Jaunpiedzimšana to darīs, jo tas ir Dieva paredzētais ceļš, lai piedzimtu no augšas.

32 Tev ir jānomirst. Tev ir jānomirst, pirms tu vari atdzimt. Jebkurai sēklai ir jānomirst, pirms tā atkal atjaunojas. Ja tā nenomirst, tā paliek viena. Cilvēkam jāmirst savai domāšanai. Viņam jānomirst jebkādai domāšanai, izņemot Dieva Vārdu, un jānāk pa Viņa ceļu. Tas ir Dieva pamats. Mēs nesastopam Viņu saskaņā ar savām iedomām; mēs satiekam Viņu, pamatojoties uz to, ko Viņš teica darīt. Tas ir Dieva paredzētais ceļš tam. Cilvēki no tā izvairās; viņi to negrib. Bet tas tik un tā ir pareizi. Tas...tas atnesīs nāvi, un tev ir jānomirst, jānomirst savai domāšanai.

33 “Nu, es zinu, ka Bībelē tā ir teikts, bet es nevaru to saprast.” Tad stāvi tur, kamēr Dievs to atklās. Tā tas ir. Tam ir... Tā ir jaunpiedzimšana.

34 Pīles un zosis, tās nav atradušas labāku veidu aizlidot uz dienvidiem, kā vispirms sapulcēties barā. Un tas ir pareizi. Jūs redzēsiet, kā tās visas sapulcējas kopā, un viņas atnāk pašas, tās saved kopā kaut kāds instinkts, un tās sanāk kopā un sapulcējas kopā, pirms tās aizlido, pirms tās dodas uz dienvidiem. Kas tas ir? Tas ir atmodas laiks, kad tās visas sanāk kopā. Vai jūs kādreiz dzīvē esat dzirdējuši tādu ķnādu kā tad, kad šīs zosis vai pīles sapulcējas kopā? Es neko tamlīdzīgu neesmu dzirdējis! Un viņas ir... Nav nekāda cita, labāka veida, kā viņas varētu to izdarīt.

35 Daudzas reizes tur ziemeļu mežos es vēroju aukstā laika pašu sākumu, Kanādā. Kāds pīļu bars, kas ir dzimušas turpat uz tā ezera, tās nekad nav bijušas ārpus tā ezera, tas mazais draudziņš nav bijis. Un tad negaidot no ziemeļiem atnāk auksta vēja vēsma. Tas mazais, mazais pīltēviņš, viņš vienkārši ir dzimis kā līderis, viņš dodas uz tā dīķa vidu, izslej gaisā savu snīpi, četras vai piecas reizes iepēkšķas, un pie viņa uzreiz ierodas ikviens tā dīķa pīle. Un viņš paceļas gaisā no turienes un ar pilnu sparū dodas taisni uz Luiziānu, uz rīsu laukiem.

36 Kāpēc? Viņi nav atraduši nekādu labāku veidu, kā viņš tur varētu nokļūt. Jūs nevarat sadzīt tās kopā. Jūs ieliksiet tās sprostā un...un aizvedīsiet tās uz turieni. Tai pīlei ir vairāk saprāta par to. Ja tu ieliksi viņu tajā sprostā, lai aizvestu viņu uz turieni, tad viņa sapratīs, ka viņu ved uz kautuvi. Pilnīgi pareizi. Viņš iet pa Dieva paredzēto ceļu.

37 Tieši tādā veidā tas būtu jādara cilvēkam šodien, nevis jābūt sadzītam kaut kādā konfesionālajā sprostā. Bet ieejiet pa to ceļu, kā Dievs pateica ieiet – caur Svētā Gara kristību un jaunpiedzimšanu, sapulcinošu atmodu. Nevis pievienošanās draudzei, uzmākšanās no durvīm pie durvīm un žurnālu sūtīšana, bet gan dzimšana, piedzimt no augšas, piepildīties ar Svēto Garu, Dieva ceļš, sevis atbrīvošana no pasaules. Pareizi! Ticot Dieva Vārdam! Tā stunda ir pienākusi. Lūk, kam mums ir jātic.

38 Cilvēk, tu nekad... Man ir vienalga, cik daudz cilvēku mēģinātu aiziet uz turieni, pie tā pīļu dīķa, un teiktu: “Nu, brītiņu uzgaidiet, mazās pīlītes, mums par kaut ko ir jāparunā. Mums te ir izglītota pīle. Viņam ir Ph.D. un LL.D. doktora grāds. Es jums saku, viņš var jūs vest.

39 Tām pīlēm ir vairāk saprāta par ko tādu. Tieši tā. Viņām nerūp viņa labākā izglītība, lai kāda tā nebūtu. Viņas zina, kā tieši viņš pēkšķ. Tas ir instinkts. Ak vai! Draudzei būtu jāzina tik daudz par Dieva Vārdu!

40 Un tā ir kāda noteikta neskaidra skaņa. Bībele saka, Pāvils teica: “Ja bazūne izdod neskaidru skaņu, kas tad sagatavosies kaujai?” Tā tas ir, ja draudze...ja draudze izdod neskaidru skaņu par “pievienošanos”.

41 Dievs pateica: “Dzimšana!” To, ko tā dzimšana paveica toreiz, tā dzimšana dara arī šodien, jo Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kas Viņš bija toreiz, Viņš ir arī šodien. Tas, ko

viņi darīja toreiz, ir tas pats, ko mēs darām šodien. Tas, kā viņi saņēma to toreiz, ir tā pati lieta, ko viņi dara šodien. Tas pats, kas viņiem ir šodien, ir tas, kas viņiem bija toreiz. Ja tas vispār atnāk, tad tas atnāk tādā veidā. Tas ir tas ceļš, Dieva paredzētais ceļš. Tas nemainās.

42 Pīles nemainās. Tās visas katru gadu pulcējas kopā, dodas uz ziemeļiem, uz dienvidiem, lai kur nu tās dotos. Vispirms tās sapulcējas kopā.

43 Tieši tā dara Dievs. Viņš sūta Savu Vārdu laikā, tajā laikā, tad tas izpaužas. Un man ir vienalga, cik daudz citu lietu var notikt; kad viņi redz, ka tam laikam apsolītais Dieva Vārds tiek apstiprināts un apsolīts, tad viņus nekas neapturēs. “Jaunava taps grūta.” Un, kad viņi teica...

44 “Tas Kungs, mūsu Dievs, uzcels pravieti, tādu kā es,” sacīja Mozus.

45 Un, kad viņi ieraudzīja, ka tas Cilvēks nāk un dara to, ko Viņš darīja, viņi zināja, ka tas ir Mesija. Kad Filips redzēja, kā tas tiek izdarīts, viņš sacīja: “Tu esi Kristus. Tu esi Israēla Ķēniņš.” Viņš zināja to, jo Vārds bija to apsolījis, un tas dzīvoja tajā dienā. Nebija nozīmes, cik daudzi farizeji, saduķeji, teoloģijas doktori tur stāvēja, tas viņu it nemaz neapturēja, jo viņš gaidīja to zīmi. Kad viņš ieraudzīja, kā tas tiek izdarīts, tā bija tās stundas zīme. Tieši to viņi gaidīja, Dieva paredzēto ceļu. Tieši tā.

46 Nu, jūs nevarētu iedot pīlei izglītību. Viņa to nevarētu. Viņa to negribētu. Pārējās pīles viņai nesekotu, lai arī cik grādu pēc viņas teiktā viņai būtu. “Lūk, paskatieties, es pabeidzu piļu skolu. Es zinu visu par to. Es dabūju diplomu. Es to visu zinu.” No tā nekas labs nesanāktu. Neviena no tām pārējām pīlēm viņai nesekotu, ja tās ir īstas pīles, āmen, jo tās gaida noteiktu zīmi. Kad tās redz to zīmi, viņas tam tic.

47 Un, ja pat pīlēm ir veids, kā to saprast, tad kā ar no augšas dzimušu kristieti? Mums būtu jāzina Jēzus Kristus Viņa augšāmcelšanās spēkā. Pareizi. Dievs dara to Dieva paredzētajā veidā.

48 Atcerieties, izglītība nebūs tas instruments, kas aizvedīs viņas uz Dieva sagādāto vietu. Tas instruments, kas viņām ir, ir instinkts. Un viņas, tās pīles, zina, ka tas instinkts aizvedīs viņas uz Dieva sagādāto vietu.

49 To pašu dara arī Svētais Gars – ved draudzi uz Dieva paredzēto vietu. Nevis pievienoties draudzei, bet gan piepildīties ar Viņa klātbūtni, lai redzētu Viņa Vārdu izpaustu, apstiprinātu. Tas ir Dieva sagādātais ceļš draudzei, vienmēr, cilvēkiem, lai aizvestu viņus uz to vietu, ko Dievs tiem ir paredzējis. Tieši tādai draudzei būtu jābūt šodien. Lūk, mēs zinām, ka tā ir taisnība.

50 Nav nekāda labāka ceļa, lai... Vēl nav atrasts labāks veids mazulim dabūt to, ko viņš vēlas, kā brēkt par to. Ja jūs iedosiet viņam zvaniņu un teiksiet: “Junior, tu esi tikai trīs dienas vecs, bet tagad, kad tu gribi...kad tu gribi savu pudelīti, pacel šo zvaniņu un zvani to,” paskatieties, vai tas darbosies. Tas nedarbosies. Tas mazulis brēc, lai saņemtu to, ko viņš vēlas. Tāds ir Dieva sagādātais veids. Jo skaļāk tu brēc... Neslāniet to mazo draudziņu, viņš tikai ievēro Dieva paredzēto veidu. Viņam kaut kas ir vajadzīgs. Tā tas ir. Tas ir vienīgais viņam zināmais veids, kā pasaukt savu māti; kliegt, brēkt pēc tā. Tā tas ir.

51 Dievs iesaka to Saviem bērniem. Dievs iesaka to Saviem ticīgajiem bērniem. Viņš iesaka. Nevis intelektuālas runas, nevis kaut kādu varenu teoloģiju, iemācīties teoloģiju. Viņš vēlas, lai tu brēc par savām vajadzībām. Un tas ir pareizi, brēciet pēc tā! Ja esat pārāk stīvi un ceremoniāli, jūs to nekad nesaņemsiet. Ja jūs esat gatavi kļūt nedaudz padevīgāki un brēkt, Dievs jums to iedos. Viņam patīk dzirdēt, kā Viņa bērni brēc. Brēciet savas vajadzības Dievam! Dievs to grib. Tas ir Viņa paredzētais ceļš. Brēciet par to! Tas ir tas veids, kā brēc mazuļi; tas ir tas veids, kā Viņš vēlas, lai jūs brēktu.

“Cik ilgi brēkt?”

52 Cik ilgi mazulis brēc? Kamēr viņš ir apmierināts. Un tieši tā būtu jādara ticīgajam kristietim, Dieva bērnam. Ja tu redzi, ko Dievs ir apsolījis, nepadodies, brēc, līdz tiek saņemta atbilde. Brēciet, līdz ieraudzīsiet, ka Dievs apstiprina Savu Vārdu. Kad Dievs apstiprina Savu Vārdu un pierāda, ka tas ir šeit, tad tev vairs nav jābrēc, tu esi to dabūjis, vari iet un pateikties Viņam par to. Kamēr tas nav noticis, kliec, līdz tu to saņemsi. Man patīk tā neatlaidīgā neatlaidīgā.

53 Nevis kāds hibrīda augs, nevis kāds, ar kuru ir jāauklējas un jāmaigojas, un jānēsā līdzi. Kristieši ir īsti, neviltoti, piedzimuši Dieva izstrādājumi. Viņi cīnās par savu pozīciju, un viņi cīnās līdz pat savām beigām uz šīs zemes. Katrs viņu solis ir cīņa.

54 Dievs teica Mozum, ka Viņš dod viņam zemi. Viņš teica Jozuam: “Katra vietu, kur jūs uzliksiet kāju jeb savas kājas pēdu, Es esmu jums devis.” Viņiem bija jācīnās par katru tās collu. Tāpat arī mēs cīnāmies par katru tās collu. Tas nav kaut kas tāds, kas ir jāauklē un jāucina, un jānēsā apkārt, un jāsaka: “Nu, es tevi tur aizvedīšu, paskatīsimies, ko tu par to domā. Pasaki savu viedokli.” Tur nekas nesanāks.

55 Nāciet ar apņēmību. Nāciet tā, ka jūs tur paliksiet, līdz tas būs beidzies. Palieciet tur, līdz Dievs atbild un apstiprina. Cilvēks, kurš tic Dievam, var redzēt Dieva klātbūtni, sajust Dieva klātbūtni, apjaust Dieva klātbūtni un zināt, ka Viņš ir šeit. Viņš ir šeit, lai piepildītu visu, ko Viņš ir apsolijs šai dienai. Tātad, brēciet, līdz jūs to saņemsiet! Nelaidiet Viņu vaļā. Neejiet prom, pat ja jums ir jāpaliek dienu un nakti. Dievs negrib, lai Viņa bērni klausītos intelektuālas runas. Viņš grib, lai viņi brēc pēc tā, līdz tas apsoliņums tiek apstiprināts.

56 Ābrahamam šeit bija vajadzīgs upuris. Kas notika? Dievs sagādāja viņam jēru. Tas bija Dieva paredzētais ceļš. Viņam bija vajadzīgs upuris, tāpēc Dievs to sagādāja. Vēlāk viņš šo vietu nosauca par *Jahve-jire*, “Tas Kungs sagādās Sev upuri”.

57 Lūk, reiz Ījabs, tas senais pravietis Ījabs... Viņš bija pravietis. Viņš bija nonācis grūtībās. Sātans sagribēja viņu kārdināt, un viņš pārklāja viņu ar augoņiem. Viņš paņēma viņa bērnus, viņš paņēma viņa lopus, viņš paņēma visu, kas viņam piederēja, un viņš pārklāja viņu visu ar augoņiem.

58 Un atnāca viņa mierinātāji, un ko viņi darīja? Viņi atnesa tikai un vienīgi nicinājumu, izsmēja viņu, sacīdami viņam: “Nu, tu esi slepeni grēkojis.”

59 Bet Ījabs vienkārši turpināja turēties. Viņš brēca. Viņš bija pārliecināts, ka viņš ievēro Dieva baušļus. Viņš bija izdarījis precīzi saskaņā ar Dieva apsoliņumu. Dievs bija viņam apsolijs, ka Viņš palīdzēs viņam, zem dedzināmā upura, un viņš turējās pie tā.

60 Un tā, Dievs sagādāja viņam vīziju. Viņš bija pravietis. Ko viņš ieraudzīja? Viņš ieraudzīja Vārdu, Jēzu Kristu. Viņš sacīja: “Es zinu, ka mans Izpircējs ir dzīvs. Un pēdējās dienās Viņš stāvēs uz zemes. Kaut arī ādas tārpī iznīcinās šo ķermeni, tomēr es redzēšu Dievu savā miesā.” Redziet, Viņš deva viņam augšāmcelšanās vīziju. Tā kā viņš bija pravietis, viņš redzēja Vārdu. Viņš redzēja Vārdu, un viņš zināja, ka viņa kauli un viņa ķermenis augšāmcelties pēdējā dienā. Viņam bija prasījuši, vai viņš zina, kur ir Dievs; ja vien viņš varētu ieraudzīt...

61 Viņš teica: “Puķe nomirst, tā atkal uzceļas; koks nokrīt, tas atkal uzceļas; bet cilvēks apguļas un izlaiž garu, viņš izzūd, kur viņš ir? Ak, ja Tu paslēptu mani kapā un turētu mani apslēptā vietā, kamēr pāries Tavas dusmas!”

62 Tad sāka dārdēt pērkonu, zibeņot zibeņi, Tā Kunga Gars nonāca uz tā pravieša. Un viņš piecēlās, un viņš ieraudzīja Tā Kunga atnākšanu, un viņš iekliedzās: “Es zinu, ka mans Izpircējs ir dzīvs, un pēdējās dienās Viņš stāvēs uz zemes. Kaut arī ādas tārpī iznīcinās šo ķermeni, es redzēšu Dievu savā miesā.” Dievs sagādāja Vārdu, Jēzu Kristu, un viņš ieraudzīja Viņu un nosauca Viņu par savu Izpircēju.

63 Israēlam bija vajadzīga izeja no Ēģiptes, un Dievs sagādāja viņiem pravieti, pravieti, kas apstiprināja Vārdu, kas bija apsolijs Ābrahamam. Tieši tā, Dieva sagādātais ceļš! Viņi nevarēja apmācīt kādu karavīru, viņi nevarēja izdarīt *to*, viņi nevarēja izdarīt *šito*. Vienīgais, ko viņi darīja, bija gaidīt Dieva paredzēto ceļu. Un Viņš sacīja, teica: “Viņš izvedīs šos cilvēkus no turienes pēc četršimt gadiem. Viņa ļaudis būs verdzībā, bet Viņš izvedīs tos ārā ar stipru roku. Viņš parādīs Savas zīmes un brīnumus, un tiks pagodināts tajā valstī.”

64 Un nu nāk tas vīrs, jo viņi brēca un brēca! Un tagad atcerieties, ka visa tā brēkšana nebūtu viņus atbrīvojuši, kamēr nebija piepildījies tas laiks.

65 Šīs lietas, ko mēs redzam šodien, nebūtu varējušas notikt pirms divdesmit gadiem vai pirms četrdesmit gadiem. Tas notiek šodien. Šī ir tā stunda! Šis ir šis laiks! Tagad ir tas laiks, kad tas

piepildās. Kāpēc? Dievs to apsolīja, un te nu tas ir.

66 Pirms simts gadiem viņi sacīja, ka: "Svētā Gara kristība vairs nevar būt." Pirms piecdesmit gadiem viņi teica: "Svētais Gars..." Bet jūs, pentakostu ļaudis, pierādījāt viņiem, ka tas bija Dieva laiks izliet Svēto Garu. Nebija svarīgi, ko saka metodisti, baptisti, prezbitēriāņi, luterāņi, jūs stāvējāt cieši ar Dieva Vārdu. Drosmīgi vīri devās uz turieni un neatlaidās, līdz atnāca Svētā Gara kristība, un viņi runāja mēlēs un slavēja Dievu. Neviens nevar pateikt jums, ka tā tas nav. Dievs pats ir Savs izskaidrotājs; jūs esat to dabūjuši. Varbūt jūs nevarat to izskaidrot, bet jūs zināt, ka jums tas ir. Kas var izskaidrot Dievu? Neviens.

67 Es nevaru pateikt jums, kā Dievs var parādīt vīziju, bet es zinu, ka tas notiek. Es nevaru saprast, kā Dievs dara šīs lietas. Nav mana darīšana to izskaidrot. Viņš ir...mājo viens. Viņš ir Elohims, Neatkarīgais. Es esmu tikai Viņa kalps. Es zinu, ka Viņš to apsolīja, un es zinu, ka tas ir šeit. Tas ir vienīgais, ko es zinu. Es zinu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Es zinu, ka Viņš to apsolīja, un Dievs ir šeit, lai piepildītu Savu apsolījumu. Jā. Dieva paredzētais ceļš!

68 Israēlam tika sagādāts pravietis, kas apstiprināja Vārdu, un viņi tika izvesti. Šis pravietis Mozus, viņš nodzīvoja vairākus gadus tuksnesī, četrdesmit gadus, pūloties ar tiem cilvēkiem, cenšoties uzturēt tos, līdz viņš aizveda viņus uz apsolīto zemi. Pienāca brīdis, kad tam vīram bija jānomirst; viņš bija simt divdesmit gadus vecs. Nebija vietas, kur viņam nomirt. Kad viņš bija gatavs mirt, Dievs sagādāja viņam klinti; to Klinti, pa kuru viņš bija iesitis tuksnesī, to Klinti, kas bija viņiem sekojusi, no kuras viņi bija dzēruši. Dievs sagādāja viņam klinti, vietu miršanai, kur Mozus varēja nomirt piedienīgā nāvē.

69 Uz šīs klints, Dievs, ļauj man nomirt uz tās pašas Klints! Lūk, kur es gribu. Tā klints bija Jēzus Kristus. Tieši tā.

70 Pēc tam, kad viņš nomira uz tās Klints, Viņam bija vajadzīgi zārka nesēji. Dievs atsūtīja viņam eņģeļu grupu. Kāpēc ne viņa vecaju grupu? Tāpēc, ka neviens, izņemot eņģeļus, nevarēja aiznest viņu tur, uz kuriem viņš devās. Viņi aiznesa viņu uz Dieva klātbūtni, viņam bija vajadzīgi zārka nesēji, un Dievs tos sagādāja. Viņš devās pa Dieva sagādāto ceļu. Aleluja!

71 Ēnohs piecsimt gadus staigāja ar Dievu, un viņš izpatika Viņam. Viņam bija vajadzīga automaģistrāle, lai dotos augšup uz Mājām. Dievs sagādāja to.

72 Elija bija lamājis Izebeli par viņas sakrāsoto seju un par viņas dzīvesveidu, kuru no viņas bija pārņēmuši visi cilvēki. Un viņš bija noguris un izsmelts, un bija teju vai gatavs doties Mājās. Viņš bija tik vecs, ka teju vai nevarēja pāriet pāri Jordānai; Dievs sagādāja viņam ceļu pāri Jordānai. Viņš gribēja doties augšup debesīs, lai tiktos ar Dievu; Dievs nosūtīja lejā viņam uguns ratus ar zirgiem, un paņēma viņu augšā. Dieva sagādātais ceļš. Dieva paredzētais ceļš. Tieši tā Viņš to dara vienmēr. Pareizi. Tieši tā. Dievs vienmēr sagādā ceļu. Jā.

73 Tie gudrie vīri, kad viņi bija ceļā no Bābeles, viņi redzēja ceļu, pa kuru viņi gribēja doties, jo zināja, ka bija jāpiedzimst tam Ķēniņam. Viņiem vajadzēja kompasu, Dievs sagādāja zvaigzni. Visu pārējo viņi atstāja. Viņiem nebija vajadzīgi kompas; viņi sekoja tai zvaigznei. Tas bija Dieva paredzētais ceļš. Dievs sagādāja ceļu, viņi sekoja tai zvaigznei, līdz viņi atrada to pilnīgo gaismu. Ak!

74 Reiz pasaulei bija vajadzīgs Glābējs. Viņi bija pazuduši; viņi to nezināja. Viņi domāja, ka ir glābti, bet viņiem bija vajadzīgs Glābējs. Dievs kā Glābēju sagādāja Dēlu. Kāpēc? Neviens cits to nevarēja izdarīt. Nebija neviena cilvēka uz zemes, neviena cilvēka debesīs, it nekur, kas varētu to izdarīt. Dievs apēnoja jaunavu, viņa tapa grūta un dzemdēja Bērnus. Un šis Bērns nebija ne ebrejs, ne pagāns. Viņš bija miesā izpaudies Dievs, vienīgais, kas varēja izpirkt. Viņa Asinis mūs glābj. Viņa Asinis mūs dziedina. Tās ir tās Asinis, uz kurām mēs varam paļauties attiecībā uz katru apsolījumu, kuru Viņš deva. Dievs apsolīja to izdarīt.

75 Dievs satiekas ar pielūdzejū tikai caur tām Asinīm un zem Asinīm. Israēlam bija viena vieta, kur satikt Dievu. Nevis... Šodien Dievam ir viena vieta, kur Viņš tiekas ar pielūdzejū; nevis pie metodistiem, baptistiem vai pentakostiem. Viņš tiekas ar viņiem zem Asinīm. Tā ir vienīgā sagādātā

vieta, kas ir Dievam; nevis kādā organizācijā, nevis kādā savienībā. Bet iekš Asinīm, lūk, kur Jēzus Kristus satiek Savu pielūdzēju. “Kad es redzēšu Asinis!” Lūk, kāds ir Dieva paredzētais ceļš.

76 Pēc tam, kad draudze, kad viņi bija redzējuši Viņu, bija pilnīgi pārliecināti, ka Viņš ir Mesija...

77 Kad tā sievietei pie akas, kad viņai bija vajadzīgs Glābējs, viņai vajadzēja, lai viņai kaut ko parāda. Viņa bija gājusi uz baznīcu un visādi citādi, un viņi bija redzējuši *to* mācību un *šito* mācību, līdz viņa kļuva par prostitūtu. Tas aizveda viņu uz ielas. Kādu dienu viņa gāja pēc spaiņa ūdens, tas bija ap vienpadsmitiem dienā, un tur sēdēja kāds Cilvēks, tur bija kāds Ebrejs, tajā nelielajā ainaviskajā vietā. Un viņa teica...

78 Kad viņa grasījās nolaist spaini, lai dabūtu ūdeni, viņa izdzirdēja kādu Cilvēku viņai sakām: “Sieviete, atnes Man dzert.” Un viņa teica...

79 Viņa ātri pagriezās, domādama, ka Viņš ir tikai parasts jūds, jo Viņš bija tieši tāds pats Cilvēks, kas attiecas uz ķermeni. Viņš bija Cilvēks; ēda, dzēra, gulēja tāpat kā mēs. Viņš tik ļoti bija cilvēks, ka Viņš varēja nomirt, un tomēr Viņš bija Dievs. Vēl mēs redzam, ka tad, kad...

80 Sacīja: “Tas nav ierasts, ka jūs, jūdi, prasītu samariešiem kaut ko tādu.”

81 Viņš sacīja: “Bet, ja tu zinātu, kas ar tevi runā, tu prasītu Man padzerties.” Viņš sacīja: “Ej, pasauc savu vīru un nāc šurp.”

Viņa sacīja: “Man nav vīra.”

82 Teica: “Tu esi pateikusi taisnību. Tev ir bijuši pieci, un tas, ar kuru tu dzīvo tagad, nav tavs vīrs.” Kas notika? Dievs bija viņai kaut ko sagādājis.

83 Viņa sacīja: “Ser, es saprotu, ka Tu esi pravietis. Mēs zinām, ka tad, kad atnāks Mesija, Viņš mums šīs lietas pateiks. Tas ir tas, ko Viņš darīs. Tā saka Vārds. Mēs to gaidām. Es esmu tik ļoti nogurusi no visām tām muļķībām, viņu mācībām un pārējā, farizejiem, saduķejiem un herodiešiem, lai kas tas nebūtu. Bet mēs zinām, ka Mesija atnāks, kad Viņš nāks. Ko Tu par to saki?”

84 Viņš sacīja: “Tas esmu Es.” Āmen! Dievs bija sagādājis ceļu. Viņa atstāja to ūdens krūku, izmainīta sieviete, un aizskrēja uz pilsētu, un sacīja: “Nāciet un paskatieties uz Cilvēku, kas man pastāstīja to, ko es esmu darījusi. Vai tikai tas nav Mesija?”

85 Pēteris, klausoties Andreja stāstījumā, un viņš bija klausījies daudzkārt, dzirdēja, kā Andrejs stāstīja, kā Jānis stādīja priekšā Mesiju un kādu Vīru, un par visu, kas bija noticis. Pēterim tas viss bija noslēpums. Bet kādu dienu viņš devās kopā ar Andreju, lai redzētu Jēzu. Un, kad viņš nonāca Jēzus klātbūtnē, Jēzus paskatījās uz viņu, un Viņš sacīja: “Tavs vārds ir Sīmanis, un tu esi Jonas dēls.” Dievs bija sagādājis Pēterim ceļu ieraudzīt, kas Viņš ir. Viņš bija tas Mesija.

86 Un tā, mēs redzam, ka pēc tam, kad Jēzus nomira un uzkāpa debesīs, draudzei bija vajadzīgs spēks, lai liecinātu. Dievs deva viņiem Vasarsvētkus. Viņš sagādāja Vasarsvētkus.

87 Ir pagājuši divi tūkstoši gadi, draugi. Ir pagājuši divi tūkstoši gadi. Šajās pēdējās dienās mums ir tik...cilvēks ir iekļuvis kristietības sistēmā un atkal to ir izkropļojis, sakrustojis to, uztaisot ticības mācības, draudzes, konfesijas, intelektuālas runas, līdz spēks un Kristus Evaņģēlija īstenums ir praktiski pazudis. Un te nu mēs esam ar Vārdu, kas ir apsolīts šīm pēdējām dienām, kas notiks, kas īstenosies; cilvēks tam netic. Viņi ir aizgājuši prom no tā. Tu paprasi viņiem, vai viņi ir kristieši; saka: “Es piederu pie *tiem un tiem*.” Tas nenozīmē pilnīgi neko. Tev ir jābūt kristietim caur dzimšanu. Tagad, pēc diviem tūkstošiem gadu, tas viss atkal ir Bābele.

88 Draudzei šodien atkal ir vajadzīgs spēks un patiesība. Ak! Dievs uzcēla Savu Dēlu, lai par to parūpētos, jo Viņš teica: “Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos. Mēs ieraugām, ka Ebrejiem 13:8: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.”

89 Malehija 4. nodaļā mēs ieraugām, ka Viņš apsolīja mums vēstījumu pēdējās dienās, kas “atjaunos cilvēku ticību atkal atpakaļ pie tēviem”. Viņš apsolīja to pēdējās dienās.

90 Arī Jāņa 14:12 Viņš apsolīja: “Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs. Pat vairāk par to jeb lielākus par tiem viņš darīs, jo Es aizeju pie Sava Tēva.”

91 Kādu dienu Viņš runāja. Viņi sacīja: “Mācītāj, parādi mums kādu zīmi!”

92 Viņš sacīja: “Vāja un laulības pārkāpēju paaudze meklē zīmi.” Tā ir tā paaudze, kurā mēs dzīvojam šodien. Viņš sacīja: “Un Es došu viņiem zīmi. Jo, kā Jona bija vaļa vēderā trīs dienas un naktis, tā arī Cilvēka Dēls būs zemes sirdī trīs dienas un naktis.”

93 Kādu zīmi bija jāredz ļaunajai un laulības pārkāpēju paaudzei? Augšāmcelšanās zīmi. Un tieši tas ir apsolīts mums šodien, augšāmcelšanās zīme, ka Viņš joprojām ir dzīvs, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

94 Viņš sacīja: “Kā tas bija Lata dienās,” kā mēs to izskatījām vakar vakarā, Lata dienas. “Kas notika Lata dienās, tā tas notiks arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.” Šīs lietas mums ir apsolītas, daudzas Rakstu vietas. Lai netērētu vairāk laika... “Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs. *Kosmos*, 'iekārta, draudzes periods', tie Mani vairs neredzēs. Bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz tā perioda beigām.” “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Kas tas ir? Tā ir Dieva sagādātā zīme, Dieva sagādātais ceļš.

95 Ābrahāms gaidīja dēlu. Pēdējā zīme, ko viņš redzēja pirms pagānu iznīcināšanas, bija cilvēka miesā izpaudies Dievs, kurš zināja Sāras sirds noslēpumus, kamēr viņa atradās teltī. Jēzus sacīja: “Tas atkal atgriezīsies Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.” Brāli, māsa, es ticu, ka mēs dzīvojam tajā dienā. Es ticu, ka tā ir tā apsolījuma diena.

96 Jums ir jābūt ticībai uz to, ko jūs darāt. Ja tev nav ticības, ja tu pieņem to tikai iedomājoties... Vārds “*iedomāties*” saskaņā ar Websteru nozīmē “uzdrīkstēties bez pilnvarām”. Bet, kad Vārds to apsola un aiz šī Vārda stāv Dievs, tu vairs neiedomājies. Tu dari tieši to, ko Dievs ir teicis darīt, un Viņam ir pienākums to atbalstīt.

97 Pirms daudziem gadiem kāds liels, slavens evaņģēlists, es redzēju viņu, kad es biju mazs zēns, tas bija Pols Raiders. Viendien viņš izstāstīja stāstu, ko es vienmēr atceros. Viņš teica: “Kādu dienu mēs cirtām mežu.” Viņš bija mežstrādnieks tur Oregonā un teica, ka viņa priekšnieks lika viņam doties uz pakalna virsotni. Tas bija sapnis. Kaut arī patiesībā viņš tajā laikā atradās salās; un viņam bija drudzis, patiešām augsta temperatūra, un viņš mira. Viņi devās pēc ārsta ar kanoe laivu, bet tas bija daudzas jūdzes tālu.

98 Pirms ārsts tur nokļuva, Pols jau sāka izdzist, kļuva arvien vājāks un vājāks. Viņš pasauca savu uzticīgo sievu. Viņš sacīja: “Dārgā, istabā kļūst tumšs, arvien tumšāks, tas apņem.” Un viņš ieslīga komā.

99 Un, kad tas notika, kad viņš bija tajā komā, viņš teica, ka viņš redzēja sapni, ka viņa priekšnieks aizsūtīja viņu nocirst kādu konkrētu koku. Viņš atrada to koku, viņš nogāza to koku, iecirta tajā savu cirvi un noliecās, lai to paceltu. Viņš vienkārši nevarēja to pacelt. Viņš teica: “Šitik nelielu kociņu es taču noteikti varu pacelt. Pamēģināšu vēlreiz.” Un viņš noliecās un viņš cēla, viņš tā nopūlējās, līdz viņa spēki izsīka. Viņš apsēdās blakus tam kokam un sacīja: “Es vienkārši nezinu, ko es darīšu. Priekšniekam vajag to koku tur lejā, nometnē, bet es esmu pārāk vājš, lai nonestu to lejā.”

100 Teica, ka viņš izdzirdēja visjaukāko balsi, kādu jebkad bija dzirdējis, tur runāja viņa priekšnieks; un teica, ka tad, kad viņš pagriezās, lai redzētu, kas ir viņa priekšnieks, tas bija Kungs Jēzus. Viņš sacīja: “Pol, kāpēc tu tā cīnies? Kāpēc tu esi tik vīlies? Vai tu redzi tur to upīti?” Sacīja: “Kāpēc tu vienkārši neiemet baļķi ūdenī, lai tas aizpeld lejup? Aizpeldini to uz nometni.”

101 Viņš uzlēca uz tā baļķa un sāka peldēt lejup pa vilnišiem, kliegdams pilnā balsī: “Es peldu uz tā! Es peldu uz tā!”

102 Brāli, māsa, Jēzus Kristus apsolīja, ka šīs lietas notiks pēdējās dienās. Es ticu, ka mēs dzīvojam tajā laikā. Es ticu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Es nezinu, kā tas notika, bet es peldu uz tā. Es ticu, ka tā ir patiesība, jo tas ir Evaņģēlijs, Dieva sagādātais ceļš. Es ticu, ka tas ir šīs stundas vēstījums tam laikam, kurā mēs dzīvojam. Tas ir Dieva sagādātais ceļš. Es peldu uz tā!

Vai jūs uzlēksiet tur virsū kopā ar mani, kamēr mēs noliecam savas galvas?

103 Debesu Tēvs, mēs peldam godībā uz Tava Vārda. Mēs ticam, ka Tavs Vārds ir patiesība. Ak, Dievs, lai ikviens vīrietis un sieviete šovakar uzkāpj uz šī Vārda klāja un atceras, ka, būdami šajā ceļā, viņi var apliecināt: “Es peldu uz Dieva apsolījuma. Tas nogādās mani pa tiešo godībā. Tas ir Dieva sagādātais ceļš man šodien. Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.”

104 Tu teici: “Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos.” Tu apsolīji mums, Kungs, ka mēs Tevi redzēsīm.

105 Reiz atnāca grieķi un teica: “Cienītie, mēs gribam redzēt Jēzu.” Un viņiem tika dāvāta šī privilēģija. Un šovakar, Kungs, arī mēs gribam redzēt Tevi. Tā ir mūsu sirds vēlēšanās. Neviens nevar dzirdēt par Tevi, ja vien viņi nevēlas Tevi redzēt. Tādā gadījumā, ja šiem grieķiem tika ļauts Tevi redzēt, un Tu sagādāji mums ceļu Tevi redzēt, Tu vienmēr uztaisi ceļu, jo Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kāds kalps ievada šos grieķus Tavā klātbūtnē, un viņi Tevi ieraudzīja. Dāvā mums tādu pašu privilēģiju šovakar, Tēvs. Lai mēs kā kalpi ievadam šos klausītājus Tavā klātbūtnē. Un lai mēs šovakar ieraugām Jēzu, kurš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Dāvā to, Kungs.

106 Izglāb pazudušos, Kungs, ja tur ir kāds vīrietis, sieviete, zēns vai meitene. Kad mēs redzam, ka mūsu valsts ir tik ļoti piesārņota ar slepkavām un bandītiem, un izvirtuļiem, un redzot šo pagrimumu šajā valstī šodien! Un redzot pagrimumu draudzēs un redzot, ka tās tiek vestas tur uz to ekumenisko nokaušanu, jo tās neiet pa Dieva sagādāto ceļu! Viņas iet pa kādas ticības mācības ceļu tā vietā, lai nāktu saskaņā ar Vārdu.

107 Dievs, mēs lūdzam, lai īsti, neviltoti, dzimuši kristieši, kā es to attēloju ar piemēru par īstenām pīlēm, viņi... “Manas avis dzird Manu balsi, svešam tās nesekos.” Kungs, Tava Balss ir Vārds. Tas vienmēr ir bijis Tavs sagādātais ceļš draudzei un cilvēkiem, tas ir Tavs Vārds. “Tavs Vārds ir patiesība.” Un Tu esi Vārds. Un Bībele mums saka: “Dieva Vārds ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu, iztiesā sirds domas un nodomus.”

108 Kāpēc Israēls nespēja ieraudzīt savu Mesiju, kad viņi redzēja, ka Viņš ir tas Vārds, kad Viņš varēja saskatīt tās domas, kas bija viņu sirdīs? Kāpēc viņi nespēja? Viņi saprata to caur praviešiem, ka pravieši to varēja; bet, kad Dieva pilnība īstenojās Viņa Dēlā un Viņš mājāja mūsu vidū, tad viņi nespēja to saskatīt, jo viņi bija padarīti akli.

109 Kungs, tie, kuru acis šovakar ir atvērtas, ļauj mums ieraudzīt Jēzu mūsu vidū. Lai ikviens slimis cilvēks tiek dziedināts. Lai tas atrisina to, Kungs, ka viņi nekad, vairs nekad, no šīs stundas un turpmāk...bet ticētu, ka Tu esi tas Mesija. Viņi nāk pa Dieva ceļu. Daudzi no viņiem, kas ir šeit šovakar, mirst. Šovakar šeit ir daudzi, kas droši vien vairs nebūs šeit pēc nedēļas, ja Tu...ja neatnāks Tava palīdzība.

110 Lūk, Tēvs, Tu esi atbildīgs tikai par to, ko Tu apsolīji. Bet Tu patiešām apsolīji, ka mēs Tevi redzēsīm. Tu apsolīji, ka to, ko Tu darīji, arī mēs darīsim. Šī ir tā stunda. Es to esmu apliecinājis, es tam ticu. Es dzirdēju, kā Tu tā saki; tā saka Tavs Vārds. Tu apstiprini to. Es zinu, ka tā ir taisnība. Lai tagad tas kļūst zināms, Kungs. Tas ir uzrakstīts, lai tagad tas tiek izdarīts Dieva valstības dēļ. Āmen.

111 Es nedomāju, ka mēs izsauksim lūgšanu rindu. Es domāju, ka es vienkārši darīšu to no šejienes.

112 Cik daudzi no jums ir slimi? Lūk, jūs būsiet... Turiet paceltu savu roku, apliecinot, ka esat slimi.

113 Cik daudzi no jums apliecinās to pašu: “Brāli Branham, es patiešām neesmu glābts.” Vai jūs pacelsiet savu roku: “Palūdz par mani.” Lai Dievs tevi svētī, tevi. Tas ir labi. Tas... Lai Dievs jūs svētī. “Es neesmu glābts.”

114 Un tā, jūs, kas pacēlāt rokas, un jūs, kas to nedarījāt: “Bet, brāli Branham, es patiešām gribu būt glābts. Tā ir mana sirds. Es ticu, ka šajā pasaulē nevienam vairs nekas nav palicis.” Ko vēl, ko tu varētu paveikt, kas būtu lielāks par tavu glābšanu? “Palūdz par mani. Es gribu tikt glābts.” Vai jūs pacelsiet savu roku, it visur šajā ēkā, visur: “Es gribu...”

115 Cik daudzi no jums nav saņēmuši Svēto Garu, sakiet: “Es zinu, ka man tas ir jāsaņem.” Paceliet savas rokas. “Man nav, es vēlos.” Labi, šeit ir diezgan daudz tādu, kuriem nav.

116 Un tā, Kristus tur Savu Vārdu, un jums ir jātur jūsu ticība Viņam. Viņš ir Vārds. Lūk, vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā ir teikts, ka: “Dieva Vārds,” kas ir Kristus. Kristus ir Vārds. Vai jūs visi to zināt? Sakiet “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Viņš ir Vārds, “tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Tas, kas Viņš bija Mozū, Viņš bija arī Elijā; kas Viņš bija Elijā, Viņš bija Jānī; kas Viņš bija Jānī, Viņš pabeidza Sevi Jēzū. Un šodien Viņš ir tas pats, kas Viņš bija toreiz, un tas joprojām ir Dieva Vārds, kas ir pravietots konkrētajam laikam, kas padara Viņu par gaismu, kas apgaismo un apstiprina apsolīto Vārdu.

117 Mēs esam beigu laikā, draugi. Jēzus ir klātesošs. Es zinu, ka jūs esat to dzirdējuši.

118 Kā būtu, ja tu nekad mūžā nebūtu redzējis un ja tev nekad nebūtu bijusi redzes maņa, nebūtu nevienam cilvēkam, bet ik pa brīdim tu justu kaut ko patiešām siltu? Bet man būtu redze, es varētu redzēt, un es pateiktu tev, ka tā bija saule. Tu teiktu: “Es nezinu, kā tas notiek, bet es jūtu kaut ko līdzīgu siltumam, to var sajūst.”

Es teiktu: “Tā ir saule.”

“Kas ir saule?”

“Tā ir gaisma.”

“Kas ir gaisma?” Tev tā būtu pavisam jauna pasaule.

119 Bet ja nu es pateiktu jums, ka šobrīd šeit stāv Jēzus Kristus? Ja nu es pateiktu jums, ka Viņš ir mūsu vidū? Viņš to apsolīja. “Kur divi vai trīs ir sapulcināti Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū. Tur Es esmu!” Nu, manuprāt, tā ir vai nu Patiesība...vai nu *šī* visa ir patiesība, vai arī tā vispār nav patiesība. Vai nu tā ir patiesība, vai arī tas nav pareizi.

120 Un tā, kas attiecas uz tavu glābšanu, Viņš izdarīja to, kad Viņš nomira Golgātā; tava dziedināšana – Viņš izdarīja to, kad Viņš nomira Golgātā. Jūs tam ticat. Vārds saka, ka Viņš izdarīja.

121 Un tā, vienīgā lieta, ko Viņš varētu darīt, ja Viņš stāvētu šeit šajā...šajā uzvalkā, ko Viņš man iedeva, būtu tikai pierādīt jums, ka Viņš ir Mesija.

122 Ne jau ar naglu brūcēm uz Viņa rokām. To var izdarīt jebkurš liekulis, uztaisīt naglu brūces un asinis uz savas sejas, un rētas, un pārējo. To var izdarīt. Tā ir bijis. Daudzi pat tika sisti krustā kā Viņš. Tas nav tas.

123 Bet Viņa dzīvība, kas bija Viņā! “Dēls pats no Sevis nevar darīt neko, bet tikai to, ko Viņš redz Tēvu darām.” Tā ir tā dzīvība Viņā, kas pierādīja. Ne jau tas, ka Viņš bija jūds, lika tai sievietei pie akas noticēt, ka Viņš ir Mesija; bet gan tas, ka Viņš spēja atpazīt viņas sirds domas, tas padarīja Viņu par Mesiju. Ja tas bija tas veids, kā Mesija iepazīstināja ar Sevi tajās aizgājušajās dienās, tad tas bija Viņa paredzētais veids, lai darītu Sevi zināmu. Saskaņā ar Rakstiem tas ir Viņa paredzētais veids šim periodam. Vai jūs tam ticat?

124 Un tā, ikvienam no jums šeit es esmu svešinieks. Es esmu paskatījies apkārt, es neredzu nevienu cilvēku, ko es pazīstu. Ikviens šeit, kas mani nepazīst un zina, ka es neko nezinu par jums, paceliet savas rokas. Vienbalsīgi, it visur. Šis cilvēks, kas guļ šeit uz saliekamās gultas, pacēla savu roku. Viņš mani nepazīst. Neviens mani nepazīst.

125 Bet atcerieties, ka Dievs taču jūs pazīst. Dievs tevi pazīst. Un tā, ja Viņš pierādīs, ka Viņš ir šeit...

“Kas tas ir, brāli Branham?” Tā ir dāvana.

126 Kas ir dāvana? Kas galu galā ir dāvana? Nevis kaut ko paņemt un kaut ko izmantot, sakot: “Man ir dziedināšanas dāvana! Es eju un dziedinu *šo*, dziedinu *to*.” Ja es varētu, es to noteikti darītu. Lūk, tas ir...bet, dāvana, tā... Jūs...jūs nepareizi saprotat dāvanu, dāvana ir vienkārši “paiet malā un ļaut Svētajam Garam tevi lietot”. Saprotat. Lūk, kas ir dāvana.

127 Tieši tas ir kalpotājs. Viņš nesludina to, ko viņš grib sludināt. Viņš vienkārši paiet malā no

ceļa, tā ir dāvana, un atnāk iedvesma, un viņš...viņš runā caur Svētā Gara iedvesmu. Tāpat ir ar jebkuru citu dāvanu. Un tā, kalpošanas dāvanas un tā tālāk, tas ir bijis. Pirmkārt, ir Dieva dotas dāvanas, tās ir, "pirmkārt, apustuļi, pravieši, skolotāji, gani un evaņģēlisti". Tie ir amati. Tās ir mūsu dāvanas.

128 Lūk, Jēzus Kristus apsolīja, ka Viņš darīs to pēdējās dienās. Ja Viņš to dara, ja Viņš to apsola un to darīs, cik daudzi ticēs un pieņems Viņu šovakar? Paceliet savu roku, sakiet: "Es Viņu pieņemšu." Cik daudzi šeit tad... Paldies jums. Tie no jums šeit, kas vēl nav bijuši nevienā no sanāksmēm, paceliet savas rokas. Ak, gandrīz puse no sanākušajiem. Cik no jums tic, pirms Viņš to izdarīs, kuri tik un tā tic? Lai Dievs jūs svētī.

129 Tagad skatieties. Ja es esmu teicis jums patiesību, tad Dievam ir pienākums man atbildēt. Viņš atbildēs. Viņš ieliek Savus Vārdus tavā mutē, un tie materializējas. Tā tas ir, tie ir Viņa Vārdi, tiem tas ir jāizdara. "Es esmu sūtījis Savu Vārdu, tas neatgriezīsies tukšā."

130 Un tā, ja es varētu dziedināt, es to izdarītu. Gluži kā godājamais nelaiķa brālis Apšovs, par kuru mēs runājām. Tas vecais vīrs sēdēja tur aizmugurē ratiņkrēslā, varonīgs vecs vīrs, es būtu viņu dziedinājis, ja es varētu. Atklāti sakot, es jau gāju prom no platformas, bet es pagriezos un ieraudzīju viņu vīzijā staigājošu, ejošu. Es izsaucu viņu, pateicu viņam, kas tas bija, un tas notika. Viņš piecēlās un staigāja, atnāca līdz platformai, varēja pieskarties saviem kāju pirkstiem pēc tam, kad sešdesmit sešus gadus bija bijis kropls. Saprotat?

131 Tajā pašā vakarā kāda melnādaina kundze ar savu mazuli tur lejā, tajā malā. Es teicu: "Es redzu ārstu ar brillēm, un...un viņš operēja mazu, melnādainu meitenīti, un viņa tiek paralizēta no kakla uz leju."

132 Kāda melnādaina kundze, viņu teju vai nebija iespējams noturēt prom no platformas. Viņa teica: "Kungs, esi žēlīgs, tas ir mans mazulis!" Un tur nu viņa nāca, palīgu bars pat nespēja viņu aizturēt.

133 Es teicu: "Tantiņ, nekāda labuma no uzkāpšanas šeit augšā nebūs. Tas nav... Tas ir Dievs." Es teicu: "Nekāda labuma no šurp atnākšanas nebūs. Vienkārši tici." Un viņa noietās ceļos un sāka lūgt. Es paskatījos pāri zālei un ieraudzīju aleju, tādu kā ejošu... Es ieraudzīju mazu, melnādainu meitenīti ar lelli rokās, kas gāja pa aleju. Un es paskatījos uz šo mazo melnādaino meitenīti, atskatījos atpakaļ, un tā bija tā pati. Es teicu: "Tā ir atbilde." Viņa piecēlās un aizgāja prom no tās saliekamās gultas. Saprotat?

134 Tas ir Dievs. Saprotat? Tas ir Dievs. Saprotat? Viņš nevar... Neviens nevar dziedināt. Tā ir tava ticība Dievam.

135 Un tā, Bībele saka, ka tieši tagad Viņš ir Augstais Priesteris, kurš spēj just līdzī mūsu vājībām. Vai jūs tam ticat? Augstais Priesteris! Nu, ja Viņš ir Augstais Priesteris, kā tad Viņš rīkosies? Ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad Viņš rīkosies tāpat vakar, šodien un mūžīgi.

136 Tagad lūdzieties un ļaujiet Svētajam Garam tad... Sakiet Dievam: "Dievs, šis cilvēks, kas tur stāv, mani nepazīst, bet tam, ko viņš saka, ir jēga. Tu esi tas pats. Tu esi Kristus. Es esmu slims. Man ir vajadzība. Un, ja Tu ļausi man... Ja man nav ticības to izdarīt, tad lai kādam, kuru es pazīstu, ir ticība, un lai tas.... Sauc un ļauj man vai šim cilvēkam pieskarties Tavu drēbju vīlei godībā. Tad, ja tas cilvēks ir pagājis malā no ceļa, tad Tu lieto viņa muti, lai atbildētu, un vienkārši dari to tāpat, kā Tu darīji to, kad Tu biji uz zemes. Es zināšu, ka Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi."

Tagad nolieksim mūsu galvas.

137 Kungs Jēzu, pārejot no evaņģelizācijas uz pravietisku darbu...bet tomēr es ticu Tev, Kungs, Tu apsolīji to. Un es lūdzu, lai Tu dāvā to šovakar. Dāvā to. Uzklauti mani. Kad šie sanākušie šovakar dosies prom no šejienes un mēs dosimies mājās, lai mēs varam sacīt tāpat kā tie, kas nāca no Emavas: "Vai mūsu sirdis mūsos nedega, kad Viņš runāja ar mums ceļā?" Jēzus bija augšāmcēlies no mirušajiem; viņi to nezināja. Viņi runāja ar Viņu; viņi to nezināja. Bet, kad Viņš bija kopā ar viņiem tajā mājā un aizslēdza durvis, tad Viņš izdarīja kaut ko tādā veidā, kā Viņš darīja to pirms Savas krustā sišanas. Tas atvēra viņu acis. Viņi ieraudzīja, ka tas bija Viņš. Kungs,

lai mūsu sirdis atkal deg, kad mēs iesim mājās šovakar, tāpat kā dega viņējās. Jo mēs zinām, ka Tu esi runājis ar mums ceļā. Dari šovakar tās lietas, ko Tu darīji, kad Tu biji uz zemes, jo Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

138 Tagad esiet lūgšanā un vienkārši ticiet. Vispirms veltīsim šo pusi. Nav svarīgi, kur tu atrodi šajā ēkā, tici Dievam. Es vēlos, lai visi būtu patiešām godbijīgi un sēdētu klusi, lūgtos.

139 Tas ir pilnīgi neiespējami. Šorīt kalpotāju brokastīs es runāju par “paradoksu”. *Paradokss* nozīmē neiedomājams, “kaut kas neiedomājams, bet tomēr patiešs”. Ziniet, ja Svētais Gars stāvētu šeit un runātu kaut ko šajā auditorijā cilvēkiem, ko es nepazīstu, tam būtu jābūt paradoksam. Tas ir kaut kas tāds, ko nevar izskaidrot. Es nezinu, vai Viņš to darīs. Es tikai ceru, ka Viņš darīs, paļaujos, ka Viņš darīs.

140 Un tā, vienkārši lūdzieties un sakiet: “Kungs Jēzu, es vēlos pieskarties Tavam apģērbam, un man...man ir vajadzība. Es apsolu Tev, Kungs, ka es...es kalpošu Tev visu savu dzīvi.” Dievs vēlas, lai tu atgriezies no grēkiem. Ja tu vēl neesi atgriezies no grēkiem, atgriezies, saki: “Es vēlos atgriezties no grēkiem, Kungs. Es vēlos, lai Tu mani dziedini. Es vēlos, lai Tu mani svētī. Izdziedini mani tagad, Kungs. Es esmu Tavs kalps.”

141 Es grasījos...Vai jūs šodien izdalījāt lūgšanu kartītes? Es jau gribēju pajautāt Billijam vai... Ja viņš to nedara, tad es sasaucu lūgšanu rindu. Bet šodien viņi lūgšanu kartītes neizdalīja. Vienkārši godbijīgi sēdiet, ticiet.

142 Un tā, Jēzus Kristus Vārdā es pārņemu ikvienu garu, kas ir šeit, savā kontrolē Dieva godam, lai Viņa Vārds būtu darīts zināms, lai mums nebūtu nekādu attaisnojumu Tiesas dienā.

143 Un tā, skatieties šajā virzienā un tagad ticiet. Lūdzieties no visas sirds un vienkārši lūdziet, un pazemīgi, nevajag pret to cīnīties, vienkārši atslābinieties un sakiet: “Kungs, Tu devi šo apsolījumu. Es ticu Tev.” Tas ir tas, kas man ir jādara.

144 Es zinu, ka nav nekādas vajadzības man jums prasīt. Cik daudzi ir vispār redzējuši to gaismu? Paskatīsimies. Jūs esat redzējuši tās fotogrāfiju. Paskatīsimies uz jūsu rokām, uz tiem, kuri ir redzējušas tās fotogrāfiju. Vai jūs neredzat to, lūk, tur? Saprotiet, tā ir cita dimensija. Tā ir tieši virs tās kundzes.

145 Viņa cieš no kāju un muguras kaites. Viņa... Vai tu tici, ka Dievs var tevi dziedināt, māsa? Kam tu pieskāries? Tu mani nepazīsti, bet tu kaut kam pieskāries. Ja Kungs Jēzus pateiks man, kas tu esi, vai tas tev palīdzēs vairāk ticēt? Tu esi Filipa kundze. Ja tā ir taisnība, piecelies kājās. Labi. Vai mēs esam pilnīgi sveši? Pacel savu roku, ja tas tā ir. Es viņu nekad dzīvē neesmu redzējis. Kam viņa pieskārs? Pēc tam aizejiet un parunājiet ar šo sievieti. Tagad visas sāpes ir aizgājušas. Ar tevi viss ir kārtībā. Tu vari doties mājās un būt vesela.

146 Tur ir viena kundze, tur, uzreiz aiz viņas. Viņa cieš no nervu sabrukuma. Ak, Dievs, ja viņa ne... Viņas vārds ir Stāra kundze. Tici, Jēzus Kristus darīs tevi veselu. Piecelies kājās un pieņem savu dziedināšanu. Ja tu mani nepazīsi, pavicini savas rokas. Tavs sabrukums ir beidzies. Jēzus Kristus dara tevi veselu.

147 Ko Viņš apsolīja? Viņš apsolīja to. Vai jūs tam ticat?

148 Turpat aiz viņas sēž viena kundze. Viņa lūdzas. Viņa ir nervoza, viņai ir komplikācijas. Viņa vēlas atnest smēķēšanu. Viņas vārds ir Bordonas kundze. Piecelies, Bordonas kundze. Ar tavām cigaretēm ir cauri. Jēzus Kristus dara tevi veselu. Es nekad mūžā neesmu redzējis šo sievieti.

149 Vai jūs ticat? Lūk, jūs zināt, ka es nevaru to izdarīt. Tas ir Jēzus Kristus. Kas tas ir? “Vārds ir dzīvāks un spēcīgāks par abpusēji griezīgu zobenu, iztiesā sirds domas un nodomus.” Tas ir Vārds, Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai tad jūs nevarat tam noticēt?

150 Lūk, šeit sēž vīrietis, viņš sēž, lūk, šeit, viņam ir trūce, sirds slimība. Pareizi. Es šo cilvēku nepazīstu. Es viņu nekad neesmu redzējis. Bet viņš ir kalpotājs. Kalpotājs misters Kinsijs. Pareizi. Vai tu tici, ser? Piecelies kājās un saņem savu dziedināšanu. Jēzus Kristus dara tevi veselu.

151 Starp citu, vai tu kā kalpotājs izdarīsi man pakalpojumu? Uzliec rokas savai sievai, viņa cieš

no nieru slimības, aknu slimības, no liekā svara, no komplikācijām. Uzliec viņai savas rokas. Tas viņu atstās, ja jūs ticēsiet.

152 Redz, tieši aiz jums sēž kāds vīrs, viņu ir aizēnojusi nāve. Viņam ir vēzis. Šis vīrietis cieš no audzēja, vēža, nervozitātes. Viņa vārds ir misters Jangs. Tagad tici. Jēzus Kristus dara tevi veselu. Vai tu tam tici? Vai tu to pieņem? Labi, ser.

153 Te guļ kāds vīrietis, šeit, uz šīs saliekamās gultas. Ser, es tevi nepazīstu. Ja es varētu tevi dziedināt, es to izdarītu. Mēs neesam pazīstami. Tu esi mērojis visu šo ceļu. Tu esi smagi pūlējies, lai šeit nokļūtu. Tu nevari noslēpt to, kas ar tevi nav kārtībā; un es nevaru tevi dziedināt. Tu esi atbraucis šurp kopā ar savu sievu. Tā ir viņa, kas sēž tur tajā persiku krāsas kostīmā. Pareizi. Labi. Vīrs tā vīrieša ir nāves ēna; viņam ir atlicis dzīvot vēl pavisam nedaudz. Viņam ir vēzis.

154 Arī tu ciet, māsa. Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, no kā tu ciet? Tev ir muguras kaite. Pareizi. Ja tā ir taisnība, piecelies. Labi, saņem savu dziedināšanu. Tici tam. Uzlieciet roku savam vīram.

155 Vai tu tici, ka es esmu Viņa pravietis, ser? Ja tu tur gulēsi, tu noteikti mirsi. Tu nevari dzīvot. Tas arī viss. Ārsti no tevis ir atteikušies. Vēzis tevi ir saēdis. Es esmu redzējis nopietnākus gadījumus par tavējo, kas tika dziedināti. Es nevaru tevi dziedināt. Bet, ja tu vienkārši pieņemsi to un ticēsi tam! Vai tu tici tam? Tā ir tava vienīgā iespēja. Tavi pēdējie mirkļi aiziet. Vai tu tici tam? Ja tu tici, celies augšā no tās saliekamās gultas. Celies augšā no turienes Jēzus Kristus Vārdā! Celies kājās un tiec dziedināts, un ej ārā no šejienes, slavējot Dievu. Iedodiet kāds viņam roku, palīdziet viņam. Tur nu viņš ir, stāv kājās.

156 Cik daudzi šeit tic? Paceliet savas rokas. Piecelieties kājās. Visi pārējie, kas vēlaties tikt dziedināti, Jēzus Kristus Vārdā, piecelieties. Paceliet augšup savas rokas, slavējiet Dievu. Slavējiet Viņu un godiniet. Tagad pateicieties Tam Kungam par savu dziedināšanu; Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi!

157 Brāli, ārstiem neizdevās. Šis ir Dieva sagādātais ceļš. Tici tam!

158 Cik daudzi grib pieņemt Dieva sagādāto ceļu? Paceliet savas rokas un slavējiet Dievu, ikviens no jums, un ticiet, ka jūs esat dziedināti Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

DIEVA SAGĀDĀTAIS CEĻŠ ŠAI DIENAI

(Gods Provided Way For This Day)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 6. februāra vakarā Beikersfildā, Kalifornijas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0206e ilgst 58 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2024. gadā.